

GHEORGHE NICULESCU

FLORENTIN SMARANDACHE

UREME DE ȘAGĂ

fabule, parodii, epigrame, catrene, distihuri

CASA DE PRESĂ ȘI EDITURĂ ANOTIMP
EDITURA ABADDABA

ORADEA, 2000

GHEORGHE NICULESCU

FLORENTIN SMARANDACHE

UREME DE ȘAGĂ

fabule, parodii, epigrame, catrene, distihuri

Redactor de carte: **Octavian Blaga**
Coperta: **Augustin Marina**

ISBN 973-98563-6-5

CASA DE PRESĂ ȘI EDITURĂ ANOTIMP

Director: Ioan Laza
Alcea Emanuil Gojdu, 3
3700, Oradea
Telefax: +59-417421

EDITURA ABADDABA

Director: ing. Amalia-Rodica Țâmpău
Sovata 32/4
3700, Oradea
Telefax: +59-153792

GHEORGHENICULESCU

FLORENTIN SMARANDACHE

UREME DE ȘAGĂ

fabule, parodii, epigrame, catrene, distihuri

casa de presă și editură anotimp
editura abaddaba
oradea, 2000

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

Admițând că am admite
Anormalul ca normal,
Involuntar vom comite
Paradoxul voluntar.

Nu negăm că vom nega,
Anihilând nihilismul
Pentru a aprofunda
Paroxist, paradoxismul.

Dac-am putea accepta că Papa e ortodox,
Că un ciung ar ocupa locu-ntâi, în ring, la box,
Vom putea să înțelegem ce este un paradox.

Exemplele pot urma:
Negrul alb și buna rea,
Tare moale în saltea -
Iat-un paradox sadea;

Gheață caldă, cerc pătrat,
Sânge alb, noroi curat,
Chel pletos, pește-îneecat -
Paradox adevărat;

Norocos ghinionist,
Pesimistul optimist,
Ilariant foarte trist,
Normalul paradoxist;

Mutul tăcut larmă face,
Bomba explodează pace,
Fumosul cel mai urât
Nelimitat la atât;

Prost deștept, curat murdar,
Mort viu și dulce amar...
Și-am putea continua
Fără-a exhaustiva,
Însă noi îți vom lăsa
Plăcerea de-a completa
Lista lungă... *dumneata*.

Autorii

MICROFABULE

CIOARA

Croncănind în zbor planat,
M-a stropit pe cap o cioară;
Zic, nervos, dar resemnăt:
Bine că vaca nu zboară!

POZA ȘI PERETELE

Eu, cum te-am văzut în casă,
Am rămas tablou, băiete!
Zise poza, languroasă,
Către un perete.

DE VAZĂ

Eu, de-aici, din casă,
Sunt cea mai de vază,
Zise către masă
O banală vază.

MĂTURA

O mătură, căzută în dizgrație,
Zicea că n-are nici o aspirație
De când se curăță covorul
Cu aspiratorul.

RACUL ȘI BROSCOIUL

Un rac fu întrebat de-un broscoi:
- De ce mergi tot înapoi?
- Mersul înapoi are un rost:
Înseamnă că înainte am fost.

DIVORȚ

Melcul a divorțat de soție
Dintr-un motiv care se știe:
Nu pot face împreună
Casă bună.

PIETRE

Lovind un pietroi cu o piatră, între ele,
Au rezultat mai multe pietricele.
Am constatat astfel - cu uimire -
Că pietrele nu se înmulțesc prin iubire.

DRAGOSTE APRINSĂ

- Eu, când te văd goală,
Să ard mă apuc.
(Către scrumieră
Zise un trabuc).

PRINTRE PICĂTURI

A fost, în fond, o mică aventură,
Un strop s-a-ndrăgostit de-o picătură
Și, tandru, îi șoptea: "Mai stai un pic!"
Iar ea: "Nu vezi, iubitele, că pic?"

PATA

O dungă, pe-o haină, odată,
Se fălea către-o surată
Că-i mai albă, mai curată...
Dar o ponderă o pată.

PREȘUL ȘI COVORUL

Un preș întreabă covorul:
- Mai trăiești? Ce s-a-ntâmplat?!
Vai, dragă, te-a curățat
Aspiratorul!

DECONSPIRARE

Greierul și cu furnica
N-au vorbit, nicicând, nimica,
De-mprumuturi sau valută,
Căci furnica-i surdo-mută.

CARUL ȘI BOUL

Să te bucuri azi, se cade -
Zise carul către bou -
C-ai să porți de-acum, în spate,
Un jug mult mai greu, dar nou!
Și se bucură plăvanul, că de...
Boul e tot bou!

CAZANUL, OALA ȘI STICLA

Un cazan, odată, râdea cu o oală,
De o sticlă care rămăsese goală;
Dar îndată sticla a și fost umplută
Mascându-și rușinea cu un dop de plută.
De atunci cazanul și cu oala tac
Așteptând, în taină, câte un capac.

CRUSTACEICĂ

S-a-nsurat un crustaceu -
Și normal! - c-o crustacee.
Dar ea dă-napoi mereu...
Femeia e tot femeie!

HAPUL ȘI PASTILA

O pastilă albă, pentru dureri de cap,
Se căsătorise - în sfârșit - cu-n hap
Și cum toată treaba o cam făcea hapul,
Absolut pe nimeni nu mai durea capul.

CARUL ȘI CALUL

Atât omul cu căruța, cât și omul cu bagaje,
Bucuroși - în ce-i privește - de anume avantaje,
Tocmai își ziceau în sine: "Am avut noroc cu carul,"
Când, străfulgerat de boală, dintr-o dată, muri calul.

BIBILICA ȘI PISICA

Într-o zi, o rândunică,
Fu mâncată de-o pisică;
Păcat! - zise-o bibilică
Și mai ciupi o furnică.

TĂUL ȘI HĂUL

Balta către heleșteu:
- Care e numele tău?
Hohotind, răspunse-un hău:
- Tău, tău, tău...

ÎN TRE MESE

O masă bolnavă, odată,
Se plângea către o surată
Că are scaune cam multe
Și medicul nu vrea să o consulte.

CLAPA ȘI DEGETUL

O clapă - de la mica pianină -,
Suavă, albă, sprintenă și fină,
De-o vreme tot suspină și regretă
Că degetul ce-o mângâia-i cu verighetă.

MELCUL ȘI CORALUL

Melcul era supărat foarte tare
Că-i intrase casa-n demolare.
Dar un coral l-a liniștit pe loc:
- Fii vesel, mă, că ne mutăm la bloc!

REPARTIZĂRI

Pianul a primit o simfonie;
Vioara, o rapsodie;
Clarinetul, o acută,
Iar țambalul... o bătută!

EX AEQUE

Un modest, din cale-afară,
Și un tip dictant, cu morgă,
Stau egali, pe-aceeași masă,
Colo în spital, la morgă.

ORGA ȘI PIANUL

“E orgolioasă și simfonică,
Dar nici măcar nu-i electronică!”
Discuta un pian - în surdină -
Despre orgă, cu o pianină.

MERIȘI PERI

Un țăran căuta peri,
Iar un altul, voia meri.
Primul găsi - fără vorbă -
Peri, în blidul său cu ciorbă.

LA FACULTATE

Erau mai multe uși pe care
Scria “Intrare”,
Însă a fost - din fericire -
Și una pe care scria “Ieșire”.

ÎNTRE INSTRUMENTE

Ignorat de mandolină,
Fiind făcut de ocarină,
Fluierul flirta-n surdină
Cu-o micuță piculină.

ÎNTRE PODOABE

- Metoda dumată e cam veche
Și cred că ești puțin într-o ureche...
Se vede doar că nu sunt singurică -
Îl apostrofă, pe cercel, o mărghică.

GEAMUL ȘI FEREASTRA

Un geam murdar, unei ferestre îi zicea:

- De ce lași dragă, să se vadă totul, chiar așa?

Fii și tu puțin mai cu perdea!

MÂNZA ȘI CATÂRUL

Un catâr vorbea cu-o mânăză:

- Dragă, trebuie să știi

Că și-n lumea cabalină

Se întâmplă măgării.

GEANTA ȘI DIPLOMATUL

Fără pardon, un cufăr, odată,

A dat peste o elegantă geantă;

Cu indignare, ea l-a apostrofat:

- Bă, de ce nu ești mai diplomat?

ROATA ȘI BĂȚUL

“Așa ceva nu se mai poate!

Roata face învârteli nenumărate...

Dar vă promit c-am s-o dezvăț!”

Se angajă, hotărât, un băț.

ÎNTRE Î ȘI Â

Gândesc adânc (cu *î* din *i*)

De-acum încolo, cum vom scri?

Dar - mai ales - ce vom mânca?

Pe *î* din *i* sau *â* din *a*?

CÂINELE ȘI OASELE

Un câine s-a angajat,
Ca paznic, la un bogat,
Cu plata-n oase, firește.
Și-a primit un os de pește.

ASPIRAȚIE

Unchiul țap testă nepotul
Cu următoarea-ntrebare:
- Ce te faci, când vei fi mare?
Și-i răspunse idiotul
Ăla mic cu blana albă:
- Când voi crește, mă fac... halbă!

STATUA ȘI BIBELOUL

O statuie voia să-i spuie unui bibelou,
Că în casă e destul de rău,
Că e mai plăcut să stai afară -
Dar, chiar atunci, o împrășcă o cioară.

ÎNTRE RAȚE

O rață, cu coada vâlvoi,
Se rățoia la un rățoi:
- Eu fac ouă, eu clocesc!
Ce faci tu? - Eu mă căiesc, măcăiesc!

BUTOIUL ȘI GUNOIUL

S-a făcut mare tărăboi
Că, într-un butoi, a căzut un gunoi
În timp ce alte butoaie,
Erau pline ochi, cu gunoaie.

ÎN TRE POLOBOACE

Zice-o puțină nurlie
Către-o cadă: "Nu concep
Să-nchei o căsătorie
C-un butoi fără cep!"

PROSOPUL ȘI BATISTA

De batistă, nici nu-mi pasă,
Față de mine-i o mucoasă! -
Se lăuda prosopu-n gura mare
În timpul cât ștergea niște picioare.

AJUTOR RECIPROC

Plopul vorbea cu o răchită
Bătrână și despletită:
- Dacă-mi procuri niște mere,
Îți fac rost de micșunile.

CONDAMNARE

Unii, zău, mai iartă, alții mai adastă,
Ceea ce nu-i cazul în povestea noastră...
"Să fie pus la zid!" - striga zidarul
Ori de câte ori vedea mortarul.

PSEUDO-CÂRNATUL

- Geaba puți a usturoi,
Că nu ești cârnat de soi!
- Sunt de soia, că sunt fată.
(Cârnatul... era cârnată!)

VORBE, VORBE, VORBE

A aruncat multe cuvinte grele
Dar n-a scăpat, cu totul, de ele,
Așa încât și acum a ajuns
Să aibă un cuvânt greu de spus.

PAPIONUL ȘI CRAVATA

Papionul și cravata
Se certau de la un gât,
Dar veni ștreangul, și gata:
Și-a spus ultimul cuvânt.

MUSCA ȘI BĂZOIUL

O muscă de pe la noi
Flirta c-un străin băzoi,
Care-avea averi o droaie,
Însă nu avea gunoaie.

NUCA

Lovindu-mă pe chelie
Nuca, zic în gândul meu:
Domne, rău ar fi să fie
Nucul, cucurbitaceu.

ȘAH

Un rege și o regină,
Foarte tare s-au certat
Dar apoi s-au împăcat
Ajungând la pat.

ÎNTRE CIUPERCI

O ciupercă otrăvită
Către alta saprofită:
- Dac-aș omorî pe cineva,
Tu, sigur, ai profita.

PUNCTUL PE I

Zice punctul către *i*:
- Dragă, eu dacă n-aș fi,
Tu nimic nu ai fi!
- Ba aș fi și *i* și *i*!

GÂNDUL ȘI VORBA

Știind că trebuie gândit -
Mai întâi - și-apoi vorbit,
El întâi gândea ceva
Și-apoi vorbea... altceva!

DIN DOUĂ UNA

A luat din două una
Cu speranța să-i ajungă,
Mai ales că, dintre două,
O luă pe cea mai lungă.

FIECARE CU EUL SĂU

Zice deul eului:
- Oricine-i cu eul lui!
- Așa-i, pentru Dumnezeu!
Doar că eul tău... e deul!

CU O FLOARE

- Nu se face primăvară
Cu o floare, știi prea bine!
- Dar dacă am un buchet,
O să fie cald și bine?

BRADUL ȘI ALUNUL

Bradul către un alun:
- Habar n-ai de Moș Crăciun!
- Bă, nu face pe nebunul,
Că acuși te taie unul!

APOSTROFARE

Apostroful vru să între
În vorbă, neîntrebat,
Dar un semn de exclamare
L-a apostrofat.

ROD

- Ce-ți mai face iepurimea,
Dar copacii, dragă bade?
- Fac ce știe toată lumea:
Roade!

ASINUL E... MĂGAR

Toți, încetul cu încetul,
Învățăară alfabetul,
Doar măgarul - cabotin -
'L-învăță pe A ȘI N.

FĂRĂ OUĂ

Toți care suntem aici
Avem ouă: mari sau mici;
Doar el n-are nici un ou,
Fiindcă e bou!

CANINĂ

O cățea, vrând să-și despartă
Fiii ce-și disputau osul,
S-a pomenit încolțită
Și, scârbită, le-ntoarce dosul
Zicând - în limba-i canină -
Javra mioritică:
Printre câini viața e dură,
Ca și în politică.

DOI GALBENI

Un hangiu, cândva-ntr-o vară,
Pe-un calic l-a ospătat,
Da-ntr-o zi i-a zis: - Te cară
Din han, că m-am săturat!
Doi galbeni s-aduci, de iară
Aici vrei să mai cinezi!
Și-a venit omul, spre seară,
Fix cu doi... chinezi.

ȘTECHERUL ȘI PRIZA

Într-o zi, către o doză,
Ștecherul, nervos, zicea:
- Să nu mai aud de priză,
Că-mi bag picioarele-n ea!

BOULȘI OUL

Odată, un bou
A călcat pe-un ou,
Fiindcă - vezi nepoate? -
Invers nu se poate.

FABULE

RUGA PROSTULUI

Un prost zise către Domnul:
- Fă-mă și pe mine bard
Sau ceva asemănător,
Doamne, te implor!
Și-l făcu atunci, Prea-sfântul...
Gard.

Morală:

De nu poți urca, prin tine,
Atâta cât ți-ai dori,
Fii atunci, cât poți mai bine,
Numai ceea ce poți fi.

BOUL ÎNDRĂGOSTIT

Un bou, odată,
S-a-ndrăgostit de-o vacă
Și, neștiind ce să facă,
Pentru ca vaca să-l placă,
S-a-mbătat turtă
Și-a-mpuns-o-n burtă.
Morală (Cam adusă din stilou):
Nu consuma alcool, dacă ești bou!

LA MASĂ

Unii oameni, servind masa,
Citesc și literatură;
Neinteresându-i hrana,
Nici nu știu ce bagă-n gură.

Scumpe cititor, matală,
Printre-aceștia să nu fii,
Căci felu-ntâi sunt pleonasme,
Iar felul doi, cacofonii.

ȚÂNȚARUL ȘI-UN MINCINOS

Un țânțar anofel
S-a dus la un mincinos
Și l-a rugat frumos
Să-l facă și pe el
Din țânțar, armăsar.
Dar, ruga fiindu-i în zadar,
A plecat zicând:
În gând:
Ce măgar!

Morală:

Dacă îți place
Uneori să-ncerci a face
Din țânțar, armăsar,
Riști a deveni măgar.

ȚÂNȚARUL AGRESIV

Un țânțar cam hămesit,
Într-o seară, s-a gândit
Că este destul de tare
Spre a face o-ncercare
(Că-ncercarea moarte n-are)
Să omoare
Bivolul cel mare.

Asta fiindu-i vrerea
Și-a exprimat părerea
Și planul de atac
Unui bătrân gândac.

Gândacul l-a ascultat
Și l-a atenționat
Că planul nu-i indicat,
Dar țânțarul, îngâmfat,
N-a ascultat și-a atacat,
Însă, când a lovit inopinat,
A sucombat.

Gândacu-n *morală* spune:
Și proverbele sunt bune,
Însă, mi se pare-amice,
Că nu-n orice-mprejurare
Merge proverbul în care
Înțeleptul popor zice
Că-ncercarea moarte n-are.

NUME ȘI PRENUME

Într-un codru oarecare,
A venit o lege-anume
Ca orice viețuitoare
S-aibă nume și prenume.

Astfel, țeposul arici
Fu botezat *Pogonici*;
Ursul, botezat *Martin*;
Râsul, *Linx*; tigru, *Felin*...

Licuriciul - vezi matale? -
Susținea că-l cheamă *Soare*.

Morală:
Cel prea mic, se vrea prea mare.

MĂGARUL ȘI REALITATEA

Despovărat asinul de grelele-i samare,
Medita odată, molfăind agale:
Ce-ar fi să pretindă și el drepturi egale
Cu taurul, cu calul, cu... alte animale?
Dar, chiar atunci, stăpânul îl smuci de hăț
Și-l lovi pe spate, zdravăn, cu un băț;
Căci asinul nostru, dus cu gândul lui,
Mânca pe-ndelete ovăzul calului.

Morală:

Orișice asin, fără samar,
E tentat să uite că este măgar.

BOUL ȘI MĂGARUL

Un măgar,
Fără samar,
Mergând pe lângă un car,
Îi zise boului
Din stânga carului,
În bășcălie:
- Alo!
Este adevărat, bădie,
Că ai cea mai mare bucurie
Când ți se spune *oho*?
Boul, necăjit,
Nu s-a-nvrednicit
Să-i dea vreun răspuns;
Între timp, au ajuns
La poalele muntelui
Și, prin grija stăpânului,
S-a descărcat carul
Și s-a încărcat samarul.

Morală:

Nu râde de bou,
Când tu ești mai rău.

PORCUL ȘI PURCELUL

Într-o dimineată,
Într-o coșterează,
Un purceluș,
Sprinten și jucăuș,
Primea următoarea povață:
- Să nu te linciurești
Prin zoi;
Să nu te tăvăleşti
Prin noroi;
Și să nu scormonești
Prin gunoi.
Povața i-o dădea un porc gras
Cu sârmă în nas.

Morală:

Când tu nu poți face
Ce ți-ar place,
Lasă-i pe alții în pace.

SACUL, PETECUL ȘI ACUL

Petecul și sacul
Preacinsteau acul,
Fiindcă le lungea viața
Cusând.

Până-ntr-o zi, când
S-a rupt ața.

Morală:

Totu-i precar în viață,
Când depinzi de-o ață.

STRUȚUL

Într-un codru cu prestanță,
În istorie vestit,
Vietățile-n instanță
Adunate-au hotărât:

Întrucât conducătorul lor, cel drept, a sucombat,
Se impune-a se alege un altul, imediat.
Fiindcă predecesorii mari, viteji și buni au fost.
S-au gândit ca, de-astă dată, să încerce cu un prost.
Și-astfel, cei în drept s-o facă, au deliberat
Și, cu multă ușurință, struțul fost-a promovat.

Când observă aripatul că i se dă ascultare,
A început iute, iute, să-și ia ciocul la purtare
Și, nu așa pe oriunde, ci tocmai peste hotare.
Unde lăsa să se creadă că-i pasăre zburătoare.

Nonșalant subestimează
Tigri, bizoni și pantere, elefanți sau urși, să știți;
Peste tot el defilează
Cu sconșii, dihori, cu porcine și tot soiul de-mpuțiți.

Fiind struț, își bagă capul
Numa-n nisip de import,
Încât și-a adus poporul -
Ca valută - la un ort.

Toți șacalii și coioții,
Avansați, nu zic nici păs!
Leu-i mort, iar idioții,
Îmbuibăți, ne fac de răs.

Morală:

Când nu vrei să ai în frunte
Șoimi, lei, zimbri, cum au fost,
(Și când știi că struțu-i prost)
Pune un cocoș să cânte
Doar pe plac și cu un rost.

MARIAJ

Un stejar
Multisecular
L-a rugat pe un arțar
Să-l mijlocească,
Fiindcă vrea să se căsătorească
Cu cea mai frumoasă
Salcie pletoasă.

Arțarul a acceptat
Și i l-a lăudat
Salciei, pe stejar,
Dar în zadar.

Salcia, după ce l-a ascultat,
A ripostat:
- O fi el înalt și umbros,
Dar e scorbuos și burtos;
Nici salcâmul nu-i prea frumos,
În schimb e țepos.

Morală:

Și salcia, câte-odată,
Se vrea înțepată.

DISPUTĂ PĂSĂREASCĂ

Două găini moțate,
După cocoș, cumnate,
Discutau în limba lor,
Despre educația puilor.

Una zicea - peste toate -
Că și-a învățat puii să înoate;
Cealaltă susținea că nu se poate.

Când discuția era în toi,
Interveni un rățoi
Care, cu oarecare fală,
Debită următoarea *morală*:

Totu-i posibil în viață,
Dacă clocești ouă de rață.

CALUL ȘI ARMĂSARUL

Calul, într-o dimineată,
Pe-armăsar l-a întrebat
Despre sănătate, viață
Și, mă rog, ce a visat?

- Se făcea că pe-o câmpie
Se afla o herghelie
De albe și negre iepe
Nurlii, fragede, sirepe,
Slobode și ne-nșeuate,
De căpestre dezbrăcate,
Ah, parcă le văd cabrate
Cu cozile ridicate...

Zice calul: - Măi bădie,
Dă-o-ncolo herghelie!
Eu vreau să știu, pe câmpie,
Creștea iarbă ori trifoi,
Sau lucernă pentru noi?

Morală:

Totdeauna cel ce n-are,
Se gândește la mâncare.

PARODII

PARODII

FĂRĂ SOȚ

Pe lângă plopi, ea, fără soț,
Adesea a trecut,
Până ce un vecin mai "hoț"
Cu ochiul i-a făcut.

Pe lângă plopi tot fără soț,
Acum mai des trecea
Și-o bănuiau vecinii toți,
Dar soțul nu știa.

O lume-ntreag-a sesizat
Că trece înadins,
Până când soțul (în sfârșit)
S-a prins și el, s-a prins!

Nu vă spun tot ce s-a-ntâmpat
Că-mi vine greu, nu pot!
Dar ea la mă-sa a plecat
C-un pseudo-nepot...

Pe lângă plopii fără soț,
(O știu vecinii, sigur),
Se plimbă-acuma fostul soț,
Dar niciodată singur.

CÂNDNE VOM ÎNTÂLNI

Când ne vom întâlni
Ne vom iubi
Și ne vom juca
De-a Veronica Micle și Eminescu.
Patul ți-l voi presăra
Cu maci, ca într-un vers de Minulescu

Și te voi întreba
Dacă dorești, sau nu, să fii a mea
Iar tu-mi vei răspunde: DA!
Ne vom iubi, apoi, ca în Rebreanu,
Ca-n Tolstoi,
Ca în Topârceanu
Sau - simplu - numai ca noi doi;
Iar dacă te voi întreba,
Din nou, de vrei să fii a mea,
Tu, drept răspuns la întrebare,
Să-mi astupi gura cu-o sărutare.

LUNA

Apăru bătrâna Lună
Ca o pălărie-n băț,
Ca o mămăligă crudă
Nedorită la ospăț;

Agățată-n creanga nopții
Ca o pară mălăiață,
Complice cu-ndrăgostiții
Ce-și jură amor pe viață;

Muza stihurilor bune
A poezilor trecuți,
Azi călcată în picioare
De diverși astronauți;

Ten bătrân ce cu lumină
S-a pudrat, mascându-și ridul,
Lampă pseudo-aprinsă
Luminând, vag, Geoidul.

Blondă ca o portocală,
Rece ca un bibelou,
Inocentă și banală,
Ca un gălbenuș de ou;

Singură și plictisită
Ca un ban în buzunar,
Luminoasă și stingheră,
Ca un simplu felinar;

Dolofană ca un măr;
Rumenă și durdulie
Ca un cap fără de păr
(Rog a se citi chelie);

Gravă ca o paparudă,
Mai tăcută ca un sfînx,
Printre nori de vată udă,
Se strecoară ca un linx;

Obosită și greoaie
Ca o găscă îndopată,
Sau curbată și subțire
Ca o unghie tăiată;

Ca secerea fără coadă,
Ca jumate de covrig,
Ca un câine strâns grămadă,
Iarna când e frig;

Ca o babă cocoșată,
Ca un arc pentru săgeți,
Ca un cozoroc la șapcă
La șoferii șugubeți;

O plăcintă gogonată
Pe o tavă de zenit,
Fiica Terrei, blestemată
Să devină satelit;

Glob de aur aruncat
În eternitate,
Corp ceresc împovărat
De maturitate...

Radioasă și cochetă,
Utilă și oportună,
Vă urează noapte bună,
Veșnica frumoasă lună.

EPIGRAMME

UNUI PUGILIST

Când te-am văzut în ring, întâia oară,
Mi-am zis c-o să devii celebru-n box
Când Papa de la Roma o să ceară
Să fie convertit ca ortodox.

UNUI CÂRCOTAȘ

Care va să zică, știe fiecare:
Picătura mică face lacul mare;
Dar, la o adică, mă întorc și zic:
Picătura mare face lacul mic?

UNUI MEDIC

Tu preferi doar pacienții
Care-ți oferă atenții,
De aceea sunt atent
Să nu-ți devin pacient.

UNUI LICIT

Munca-nnobilează omul,
Fructu-mbogățește pomul,
Însă tu, care-ai tot stat,
Cum naiba de ești bogat?
- Am furat!

UNUI LENEȘ

Leneșul a reflectat:
Cine nu muncește, n-are
Nici avere, nici onoare!
Dar, apoi, a retractat.

UNUI BARMAN

Se zice c-a făcut, din apă, vin,
Isus Hristos, și-a devenit divin;
Barmanul a-nmulțit vinul cu apă,
Cu-același scop, dar cine să-l priceapă?

UNUI AGRONOM

Acum când anul vechi "se cară",
Un plugușor îți fac cadou,
Cu mențiunea: Plugul ară
Numai afară din birou.

UNUI PIERDE - VARĂ

Unii își pierd tinerețea
Studiind,
Alții nopțile, muncind.
Dumnealui și-a pierdut vara
Hoinărind.

UNUIA CE NU SE VREA STATUIE

Asta treabă bună nu e
Să muncești întreaga viață
Spre a deveni statuie
Într-o piață.

UNUI PESCAR

Zice că a prins un pește
Nemaivăzut în natură:
Avea doar câteva oase,
Iar, în rest, era friptură.

UNEI UȘURATECE

C-o sarcină de serviciu
Ea a fost plecată
Și s-a-ntors cu un indiciu:
E însărcinată.

UNUI RUGBIST

Că nu este îngrămădit,
Vrând să dea dovadă,
Bun rugbist a devenit:
Primul la grămadă.

UNEI VECINE

Vecina noastră-i ca o floare:
Suavă, surâzătoare,
Cu ochii ca de peruze...
Dar asta nu e treaba mea
(Vorba lui nevastă-mea).

NEDUMERIRE

Adevărul de-i în vin,
Cu o întrebare vin:
Cine poate să priceapă
Ce-i în apă?

UNUI ÎNGÂMFAT

“Aerul trebuie schimbat” -
I-a spus medicul curant,
Iar el s-a și conformat
Luând un aer... arogant.

UNUI CEASORNICAR

În atelierul tău,
De-un an zace ceasul meu.
Deci mă rog lui Dumnezeu
Să-ți sune ceasul cel rău.

UNEIA EXCESIV DE MACHIATE

Dacă te compar cu-o floare,
Nu cu un cameleon,
Dimineața ești cicoare,
Iar seara, rododendron.

UNOR METEOROLOGI

Când ei anunță-averse, ninsoare sau furtuni,
Proгноzele inverse le-aduc aversiuni.

Ești mare, mă, ești formidabil!
Ai transformat, indubitabil,
Timpul tău mort, în timp probabil.
(La trăznet, ești invulnerabil?)

- Spuneți-mi, domnule, vă rog,
Defunctu-i meteorolog?
- Că-i mort, este incontestabil,
În rest... totul e probabil.

UNUI MARINAR

Soacră-sa-i ca o balenă,
Soția-i ca o sirenă,
Socrul e precum rechinul
Doar copilu-i... ca vecinul.

UNEI SOȚII “CREDINCIOASE”

Tot anul, suflet curat
Și cuminte-mi fu nevasta,
Dar anul s-a terminat
Chiar în noaptea asta.

ÎNTRE VECINI

Când s-a schimbat anul
Și s-a stins lumina,
Mi-am pupat vecinul,
Crezând că-i vecina.

UNUI ȘEF, LA CHEF

Șeful, cu nevastă-mea,
S-au distrat toată noaptea,
Așa că n-au observat
Că eu m-am cam îmbătat.

MARE ȘI TARE

Unii zic că o au mare,
Alții susțin că o au tare;
A mea-i și mare și tare
Și în plus mai e și rea
(E vorba de soacră-mea).

UNUI “FOST” CE VREA IAR SĂ FIE

Vrea să fie iar ce-a fost
Și mai mult decât atât.
De-ar mai trăi, Petru Rareș,
L-ar cam “opera” la gât.

UNUIA FĂRĂ AVERE

El așa sărac era
Că nimica nu avea;
În schimb, ea avea ceva...
Împotriva sa.

UNUI NOROCOS

Pe apă, pe uscat și-n avion
E urmărit într-una de noroc;
Are doar un singur ghinion:
Este foarte mare dobitoc.

UNUI MAGISTRAT

I-a jurat credință-odată,
Unui magistrat, o fată;
Căsnicia fu-ncheiată:
El jurat și ea jurată.

EPITAFURI-

UNUI SOMNOROS

Toată viața ai dormit
Și prin somn ai sforăit;
Doar acuma - în sfârșit -
Dormi și tu mai liniștit.

UNUILENEȘ

Doar un lucru împlinit
Ai făcut și tu în viață:
Este faptul c-ai murit
Azi de dimineață.

UNUI ÎNCURCĂ-LUME

Când în groapă te-au lăsat,
Unii parc-au suspinat,
Dar eu - sigur - am oftat
Foarte ușurat.

UNUI PREFĂCUT

Ești mort, sau numai te prefaci,
Așa, ca să mă-nșeli pe mine?
Oricum, rămâi așa! Pe mii de draci,
Că mort îți șade mult mai bine.

UNEI VORBĂREȚE

Sub acest pietroi frumos,
Coana Mița zace.
Lucru foarte curios
E faptul că tace.

UNUI COMPOZITOR

Dacă încă n-ați aflat,
Vă informez: Nu mai compun;
Acuma sunt reprofilat:
Mă descompun.

UNUI FOST ATEU

Sătul de înjurat pe Dumnezeu,
Vru să se pocăiască un ateu,
Însă n-a mai apucat, săracul,
Fiindcă, între timp, l-a luat dracul.

CATRENE ȘI CUINTETE PARADOXISTE

APĂ UDĂ

Foaie verde apă udă,
A nins cu zăpadă rece;
Chiar nimica nu mă doare,
Dar nădăjduiesc că-mi trece.

GRABĂ LENTĂ

Vai, ce geantă nu e mapa,
Și ce dulce nu e ceapa,
Și ce lentă-mi este graba,
Când muncesc să stau degeaba.

MIERE

Foaie verde miere-amară,
Vai, ce frig nu e afară,
Parcă-n august ar fi vară
La oraș, ca și la țară.

PĂSĂREASCĂ

O rândunică, o vrabie, și-un corb
Au fost văzute noaptea de un orb
Cum devorau, încet și fără milă,
Un pui bătrân de fragedă fosilă.

CULINARĂ

Foaie verde ofilită,
Mâncai varză decălită,
Piftie bine-ncălzită
Și-nghețată clocotită.

ÎN AMURG

În amurg, de dimineață,
Gratuita noastră piață
Vindea flăcări ce îngheață
Morții care-s plini de viață.

BEZNA LUMINII

În bezna luminii pline,
Raza lunii mi-a cântat
Melodii fără de note
C-un pian dezacordat.

ÎNTR-O NOAPTE

Într-o noapte ca afară
Ninge cu zăpadă rară,
Cum n-a nins nici astă vară
Zi de zi, seară de seară.

NESUBSTANTIVE

Salcâma și cu plopina
Nu sunt fructe ca măslina,
Nici verbe ca substantiv,
Da-mi place să le cultiv.

DECESE

Au murit trei morți în vară
Și-acum nu mai vor să moară,
Că e frig și apa-i rece -
Și, uite-așa, viața le trece.

AVIATICĂ

Azi am văzut, din pat, un avion
Care zbura razant c-un camion,
Lăsând uimită lumea pe peron
Și-o frână imprimată în beton.

PLOI

Când plouă cu fulgi cât obiala,
Privesc cu căldură răceala,
Care-mi pătrunde în oase
Făcându-le mai sănătoase.

FOAIE VERDE

Foaie verde și-o mumie,
Vai, tu, ce frumos mai scrie
În ziarul de hârtie
Despre eu și nea Ilie,
Cel cu capu-n pălărie.

PUȚINĂ DRAGOSTE

AMIUBIT

Am iubit mai multe fete
Și le-am scris versuri de-amor;
La fel le-am iubit pe toate
Și de toate-mi este dor.

Am iubit mai multe fete -
Pe unele le-am trișat -,
Altele n-au prea fost fete,
Însă eu le-am tolerat.

M-au iubit mai multe fete;
M-au iubit și m-au lăsat -
Numai una, dintre toate,
Nici acum nu m-a uitat.

TE-AMCĂUTAT

Te-am căutat în mirifice șoapte,
În tainicul nucleu de miez de noapte
Și-n sâmburi amărui de fructe coapte.
Găsindu-te, te-am rupt din nimb de soare.
De teama de-a ntreba dacă te doare
Și obosit de-atâta căutare,
Eu mă voi odihni între furnici,
La câpătâi cu-n spate de arici,
Căci te-am găsit așa, acum, aici.

AȘA E EA

Crin imperial mulat
În fertila mea credință,
Înger aureolat
De speranță și dorință;

Rara avis ce planează
Printre propriile-mi vise,
Floare care eclipsează
Forma datelor precise;

Nimb avid de fapte mari,
Star încununat de aștri,
Camuflând, sub gene mari,
Taine cu iriși albaștri;

Nud ascuns după hlamida
Asprelor incertitudini,
Ce există în pofida
Inutilei atitudini;

Steag de falnică cetate -
Protejat inexpugnabil -
De-un scut de fidelitate
Socotit invulnerabil;

Scrib abil ce nu confirmă
Că există scris citibil,
Cititor care afirmă
Că tot scrisu-i ilizibil;

Rază caldă de lumină,
Pui plâpând, un fulg de nea,
Apă rece din fântână
Așa e iubirea mea.

LA IZVORUL VISELOR

La izvorul tău de vis,
Mi-a plecat azi dorul;
De-o s-ajungă unde-am zis,
Voi sfinți izvorul.
La izvorul tău de vis,

Lasă-mi dorul să se-adape
Cu iubiri de paradis;
Nu cu tulburi ape.

La izvorul meu de vis,
Să-ți trimiți tu dorul,
Să-l adap cu-amor nestins,
Sfințindu-mi izvorul.

Dorul meu și al tău dor
Simfonii ferice-ngâne
Într-un cor înălțător
Până-n vremi bătrâne.

Visul meu cu al tău vis,
Contopite să se verse
Într-un colț de paradis,
Fără controverse.

ROMANȚA TRENULUI PIERDUT

Mi-e dor de trenul ce s-a dus,
Mi-e dor de trenul care vine,
Mi-e dor de ochii care nu-s,
Mi-e dor de tine.

Mi-e dor de vraja micii gări,
De vântul nopții reci
Și de-ale tale sărutări,
Iubita mea, pe veci.

Mi-e dor de-un tren închipuit
Ce ne-ar purta cu-o dulce grabă,
Ducând cu el - spre infinit -
Un cuplu pentru veci unit
Și - ca simbol - o babă.
Mi-e dor de zgomot sacadat,

Cântecul roților pe șine,
Mi-e dor de trenul ce-a plecat,
Iubita mea, cu tine.

Mi-e dor de-o nuntă unicat,
Cu muzică și masă mare,
Să ne cunune-un impiegat
În sala de-așteptare.

Mi-e dor de-al gărilor decor,
Mi-e dor de-o sărutare,
Mi-e dor, mi-e foarte dor,
De-un tren care să zboare.

Mi-e dor, în dorul meu durut,
De-un tren pe care l-am pierdut
Și de persoana care știe
Că acel tren n-o să mai vie.

NOSTALGIE

Îți mai amintești tu, oare,
De ziua-n care
Ți-am pus în deget un inel
Și-n păr ți-am pus o floare
De mușețel?

Atuncea, fermecați, ca de-un descântec,
Am ascultat, extaziați, același cântec,
Pe care nu-l mai știu -
Scrie de Minulescu, pentru mai târziu.

Îți mai amintești tu, oare,
De seara în care,
Cu-ai dragostei fiori curați,
Ți-am furat prima sărutare

Și-apoi am stat îmbrățișați
Cuprinși de exaltare?

Atunci, atins-a gura mea,
Cu-nfrigurare,
Buzele-ți moi, de catifea,
Când tu priveai o mică stea
Din Carul Mare.

Atuncea, peste noi domnea iubirea
Acuma, detronată, fără rost.
Sunt trist că mi-a rămas, din tot ce-a fost,
Doar amintirea.

MI-E DOR

Mi-e dor de casa părintească,
Mi-e dor de satul bătrân,
În care miroase a fân
Și-a mentă, și-a iască.

Mi-e dor de viața liniștită de la sat,
Mi-e dor de tot ce-acolo am lăsat,
Mi-e dor nespus și-aș vrea, din nou, să țin
Iubita ce-o aveam într-un sătuc.

De pribegit aiurea sunt sătul
Și dragostei aș vrea să-i dau nesațul,
Dar... nu mă mai cunoaște nimeni, în tot satul.

EROTICĂ

O codană și-un fecior
S-au întâlnit -
Absolut întâmplător -
În desiș, lângă izvor,
Și s-au iubit.

Ei, în joacă, s-au culcat
Peste
Un covor de fân uscat...
El nu-i domn (la figurat),
Ea (la propriu) doamnă este.

IARNĂ GREA

A fost scurtă vara bună,
Când veneam seara pe lună,
Pe furiș, la casa ta
Pentru a ne desfăta.

Acum, este iarnă grea;
Vin fățiș la casa ta,
Să ne ghicim în cafea
Și să jucăm bacara...

Multe ierni grele aș da
Pe o vară - de-aș putea -,
Să mai vin la casa ta
Pentru a ne desfăta.

Iarnă grea, iarnă grea...

ULTIMA SCRISOARE

Îți scriu azi ultima scrisoare,
Cu toc muiat în zbor de fluturi,
Și-ți pun în ea sămburi de soare
Și flori de stil, ca să te bucuri;

Și-ți mai trimit un gând durut
Născut din visuri neputute
Și dorul meu, orfan și mut,
Și trist, ca toamnele trecute.

Sunt sigur c-o să mai primești,
Odată cu a mea scrisoare,
Târzii regrete pământești
Și o tăcere muritoare.

Răspuns nu vreau să-mi plăsmuiești -
Trecuturile-s coapte...
De vrei, mai poți să mă găsești
Într-un nucleu de noapte.

DISTIHURI PROVERBIALE*

* Specie lirică în cadrul curentului de avangardă numit PARADOXISM, fondat și dezvoltat de poetul **Florentin Smarandache** în anii '80.

Am scăpat de boi și plug,
Dar nu pot scăpa de jug.

Numai cu lăcomia
Nu sperii sărăcia.

Am fugit de greu
Și am dat de rău.

Bucură-te bou,
Că ți-am pus jug nou.

Am cumpărat un “stai”
Cu-o sută de “hai!”

Unde e multă prostie,
E și multă sărăcie.

A ascuns timiditatea
Și-a arătat lașitatea.

Dacă ai sădit o floare,
N-ai drept s-o calci în picioare.

De-mi dai spre a-mi reproșa,
Mai bine nu-mi da.

Mai mult îi este-a vâna,
Decât a mânca.

Cine-asistă la bârfit,
Bârfește și el, tacit.

Când o cauză iubești,
Arme de învins găsești.

Dac-ar mirosi prostia,
S-ar înmulți muscăria.

E rău când intră cizma-n tău,
Dar tău-n cizmă-i și mai rău.

Unii dau în grabă,
Doar când fug de treabă.

Unul face tot ce poate,
Altul stă și îl socoate.

Mai sunt și ființe care
Uită că bătaia doare.

Nu-i musai să fii sătul,
Ca să fii fudul.

Când pe cineva urăști,
Lesne defecte-i găsești.

Unii pierd averi,
Alții numai veri.

De bun simț și omenie,
Să nu faci economie.

Nu fugea când se grăbea,
Cum fugea când se temea.

Are de unde să ia,
Dar n-are cui să îi dea.

Când se lasă mituit,
Omu-i cel mai umilit.

Nici acei ce-au strâns comori
Nu trăiesc de două ori.

Pentru orice faptă, nu e lucru mare
Să găsești, pe dată, o justificare.

Nu simți mirosul trandafirului,
Cum simți înțepătura lui.

Flămânzi nu erau,
Totuși se mâncau.

Geaba-ți prisosește,
Ce nu-ți trebuiește.

Dacă n-ai dușmani,
Împrumută bani.

Ca să-ți afli rostul,
Ocolește prostul.

Orbul nu vedea,
Prostul nu credea.

Depinde și cine
Te vorbea de bine.

Și ciulinii înfloresc,
Și hoții îmbătrânesc.

Nu poți pune boul
Să clocească oul.

Și săracii se iubesc
Și bogații sărăcesc.

Șoptește de vrei s-ajungă
Vorba, la distanță lungă.

Nu mai pot să-l car în spate,
Dar el zice că mai poate.

L-am cărat de m-am spetit
Și tot el a obosit.

Bine fă și n-aștepta
Dobândă a ți se da.

Măgarul, ajuns mârtoagă,
Se vrea cal cu normă-ntreagă.

Mititelul crește,
Marele slăbește.

Nu merge-njurând,
Cum merge cântând.

Nu poți pune mortul,
Să-și plătească ortul.

Singur de te-i ajuta,
Eu tot sprijinu-ți voi da.

Degeaba e patriot,
Dacă e și idiot.

Dumnezeu, cartofi ne-a dat,
Însă nu i-a curățat.

Eu îl bag în seamă,
El mă bagă-n mamă.

Când n-ai cu ce te mândri,
Te mândrești cu ce n-ar trebui.

Minciuna și cu hoția
Sunt mai rele ca prostia.

Mai încet, să țină mult,
Decât repede și scurt.

Ce-i frumos, place oricui,
Ce-i urât, nici dracului.

DIALOGURI RIMATE PARADOXISTE

- De ce zici despre bunica, mereu, că e poamnă acră?
- Ai să înțelegi, copile, numai când o să ai soacră.

- Când porcu-i cu paiu-n gură, o să fie timp ploios.
- Iar când este cu-o lămâie, o să fie-un prânz gustos.

- Avem ciorbă de văcuță, ficăței, mămăliguță...
- Adu-mi o ciorbă de bou și-un ficat major, drăguță.

- Recunosc! De la etaj, mi-am aruncat soția.
- Nu te-ai gândit că-n cădere, poate distruge ceva?

- De ce limba nu-i paternă, tată, să-mi spui, ai putea?
- Tu nu vezi că-n casa asta vorbește doar maică-ta?

- Îți trimiți singur scrisoare?! Ia spune-mi ce-ți scrii în ea?
- O primesc peste trei zile. Doar atunci vom afla.

- Care este cea mai mare captură din viața ta?
- Un scafandru cam cât tine, tras la mal cu undița.

- Boxerul bate în sac, cu o ură foarte grea!
- Asta fiindcă sacul are poze cu nevastă-sa.

- Când se gândește la mine, soțului îi cresc puterile.
- Așa este, l-am văzut cum bătea covoarele.

- Practicați prețuri prea mari! Îmi iau paltonul și-am plecat!
- Ne pare rău să vă spunem... Paltonul v-a fost furat.

- Ospătar, ce-mi recomanzi? O foame de lup mă-ndoiaie!
- Domnule, în acest caz, o să vă ofer o oaie.

- Zici că tu ți-ai modelat soțul, după cum ai vrut?
- Da, dar divorțez de el. Nu mai e ca la început!

- Cu calculatorul, poate socoti și-un idiot.
- Te rog, lasă-mă să-ncerc. Cred că și eu o să pot.

- Reumaticule, tu nu-ți faci baie niciodată?
- Umezeala-n boala mea este contraindicată.

- Vreau să dau o știre bombă. Ceva nemaipomenit!
- Atunci, spune tuturor că tu ești un erudit.

- După o nenorocire, vine alta și mai rea!
- Așa este! După socru' a venit și soacră-mea.

- De ce zici că nu-i tihnește concediul lui Ionel?
- Păi, a dus, și-n stațiune, secretara după el.

- Nae, de când ești director, nu-i geloasă soața ta?
- Nu este, că secretară o am pe mămică-sa.

- Urmărind acul busolei, veți ști sensul drumului.
- Busola indică nordul! Noi vrem drumul sudului.

- După-un ciob, eu pot reface toată oala, dacă vrei.
- Nu mă interesează oala! Eu vreau conținutul ei!

- Auziși, bă, că pe unul îl omori nevastă-sa?
- A ta n-o să te omoare, dar îți mănâncă viața.

- ăsta a murit de răs. E o mare tragedie!
- Dacă a murit de răs, înseamnă că-i comedie.

- Nu-mi place tabloul ăsta! Cred că-i pictat de un incult.
- Eu nu-mi permit să nu-mi placă, fiindcă m-a costat prea mult.

- Zici că pe la noi se fură porci, dar nu-i adevărat.
- Cum nu ? Eu, trecând pe-acolo, trei grășuni am "confiscat".

- Recunoști că l-ai jignit, zicându-i “măi,taure”?
- Recunosc și vă promit c-am să-i zic “măi, boule”!
- Ia zi-i! Cea mai grea pedeapsă, după tine, care-ar fi?
- Cred că cea mai grea pedeapsă este de a pedepsi.
- Au murit destui în stradă. De-aia evit străzile!
- Mai mulți au murit în pat. Deci, evită paturile.
- Poți să-mi explici, și mie, de ce vrei să-mbătrânești?
- Păi, dac-aș muri de tânăr, ar fi trist, nu te gândești?
- De ce au prioritate, peste tot, femeile?
- Drumurile, dragul tatei, sunt foarte nesigure.
- Parcă ziceai că îți place muzica simfonică?!
- Da, dar nu când o aud la vecinul Ionică.
- Ia spune-mi, Ioane dragă, ai vrea să ne-mbogățim?
- Nu avem noi timp de asta; hai, mai bine, să muncim.
- Cum a putut să ajungă, tâmpitul ăsta, aici?
- Printr-o sită trec ușor, gunoaiele cele mici.
- Când un om are virtute? Cine poate să-mi răspundă?
- Când are multe defecte, dar știe să le ascundă.
- Soția-i cu buze dulci, ce mereu sunt zâmbitoare.
- În spatele buzelor, ai să vezi tu ce colți are.
- Abia aștept Paștele. Miei și ouă vom mânca!
- De-ai fi oaie sau găină, te-ai mai bucura?
- Și zici că i-a sunat ceasul, dar el nu l-a auzit?
- Era ceasul de apoi. I-a sunat și a murit.

- Cum de au murit de sete, când era apă-n saca?
- N-au știut ce e acolo; scria H₂O pe ea.
- Adevărul gol-goluț de la tine eu l-aș vrea!
- Mi-e rușine să-l prezint gol pușcă în fața ta.
- Clădirea asta solidă, câte veacuri va dura?
- Deocamdată nu-ți pot spune; vom trăi și vom vedea!
- O stemă c-un vultur mare ne-au lăsat strămoșii nouă.
- De ce n-au pus o găină? De la vultur mâncau ouă?
- Șarpele și cu paharul, emblema spitalului?
- Paharul, medic înseamnă; cobra, asistenta lui.
- Tovarăși, vom fi egali și drepturi toți vom avea!
- Chiar dacă vom fi egali, nu vom fi asemenea.
- Ia să-mi spui ce-ai observat, vizitând acest muzeu?
- Am văzut, c-aicea, taxa e mai mare cu un leu.
- Primii tăi dușmani: tutunul și consumul de cafea.
- Iar următorii dușmani: soția și soacră-mea.
- Din toate câte afirmi, tu ești sigur de ceva?
- Pot afirma că sunt sigur pe nesiguranța mea.
- Soția mea-i ca o floare! Ce părere ai de ea?
- Că-i parfumată, e drept! În rest... nu e treaba mea.
- Ai putea să mai câștigi bani mulți, dac-ai mai lucra.
- M-am oprit, că nu mai știu mai departe-a număra.
- Egiptenii, piramide făceau, fiindcă erau culți?
- Da' de unde?! Piramide ei făceau, că n-aveau munți.

- Îmi prezise-o vrăjitoare o soartă destul de rea.
- Dacă o plăteai mai bine, alta ți-ar fi fost soarta.
- Ți-s frumoși subordonații, da-i frumos și câinele.
- Sunt la fel, fiindcă le place, la toți, să se gudură.
- Dacă știi, te rog, conjugă, acum, verbul a munci!
- Dacă fac efortul ăsta, frică mi-e c-aș obosi.
- Care e părerea ta în privința raiului?
- Dacă nu-ți place acolo, te ia mama dracului!
- De ce nu te duci la muncă, dacă ai și boi, și plug?
- Eu aș munci cu plăcere, însă nu am jug.
- Dacă-am făcut vreo greșală, spune-mi făr' să ocolești.
- Singura greșală mare este faptul că trăiești.
- Este mulțumit de tine, totdeauna, șeful tău?
- Este foarte mulțumit, căci șeful meu sunt tot eu.
- De ce zici tu că te bucuri, oricând moare cineva?
- Mă bucur de moartea lui, fiindcă n-a fost moartea mea.
- Eram beat; nu-mi amintesc decât că am mers pe-o scară.
- Era linia ferată. Așa ai ajuns la gară.
- Nu mai ești șomer, Mărine? Cum făcuși de ai scăpat?
- A fost mare concurența și-am falimentat.
- Măi, ție ideile ți-au fost furate vreodată?
- Eu am numai o idee, fixă, bine ancorată.
- Cum zici că poți să împrăștii greviștii supărători?
- Simplu. Am s-aduc în piață o droaie de cerșetori.

- Cum demonstrezi că Pământul e rotund și rotitor?
- Dar eu n-am pretins aceasta, domnule învățător!

- Doar o dată-ți veni soacra, după ce te-ai însurat?!
- A venit numai o dată și, de-atunci, n-a mai plecat.

- A zis doctorul că n-am voie să fiu plictisit.
- Ceas de ceas îți tot spun asta, de când ne-am căsătorit.

- Alarmă de gradul unu! Nava se va scufunda!
- Și ce faci atâta larmă, de parc-ar fi nava ta?

- O sută șaizeci de ani?! Pedepsa e foarte grea!
- Da, dar voi executa numai jumate din ea.

- Am pensie foarte mică; doar trei pâini cumpăr din ea.
- De mă votezi, mătușică, promit că ți-o voi dubla.

- Nu mă mai urc în mașină. De trei ori puteam muri!
- Te rog să-mi mai dai o șansă. Acuma vom reuși.

- Alcoolul, în căsnicie, nimănui nu-i face bine.
- Și nevastă-mea, mereu, dă vina numai pe mine.

- Bă, tu de ce nu muncești? Care îți sunt roadele?
- Copacul cu multe roade are rupte crengile.

- Geaba faci la păsări gard. Ele, oricum, vor zbura.
- Gard are și cimitirul, deși morții n-ar pleca.

- Nu vezi, mă, că fata-i mută, chioară, proastă, cocoșată...
- Dacă ești prea cusurgiu, n-o să te-nsori niciodată.

- Ospătar, vreau pește proaspăt, cum mi-ai dat acum un an!
- Are doar o săptămână, de-acum un an nu mai am.

- Ce zici, mă, de țuica mea? Este tare, ca pe vremuri?
- Are multe grade... Richter. Bei o gură, te cutremuri.

- Cât poate trăi un om fără apă în pustiu?
- În acest caz, el trăiește până moare, așa știu...

- Ziceți că v-a neglijat soțul și veți divorța?
- M-a lăsat să fac copilul ăsta cu altcineva.

- Bă, ai grijă de soție, să n-o muște reptila.
- Bine, bine! Am eu grijă să nu moară vipera.

- Cărți din anticariat?! Sunt prea vechi și terfelite.
- Însă sunt mai ieftine și, în plus, gata citite.

- Bă, din cinci copii născuți, unul e chinez, tu știi?
- Ai mei sunt români cu toții, și eu am șase copii.

- Aoleu, ce beți suntem! Noi o să cădem sub masă.
- Dacă vedem c-am căzut, nu mai bem; fugim acasă.

- Ai copiat de la mine, *mot-à-mot*, cumva, Marine?
- Tu scriai Ioni, Protoni; eu, Mării, Vete, Sabine...

- Dacă ai să scapi de sclavie, cu ce te vei ocupa?
- O să-mi cumpăr 10 sclavi și pământu-l voi lucra.

- Nu-mi place de omul ăsta. Este cam aerian!
- Lasă, dragă, că nu-i rău! Bine că nu-i subteran.

- Secretara e mai dulce chiar decât nevastă-mea.
- De acord, domnule șef. E și constatarea mea.

- Iar la locul potrivit, pune omul potrivit!
- Bine, locul l-am găsit. Pe om nu l-am nimerit.

- Orișice ciupercă zici că poate fi consumată?
- Da. Pe unele le poți consuma numai o dată.

- Soțul s-a-nșănătoșit. Poate mânca ce pofteste.
- Decî, pot să-i dau și ceea ce nu-i priește.

- Doctorul ți-a interzis să mai bei; n-ai auzit?
- Da, dar doctorul acela acum o zi a murit.

- Ai pus ceva, undeva, și-ai uitat? Cum, unde, când?
- Aaaa! Acum îmi amintesc! Îmi pusesem ceva-n gând.

- Cea mai fericită zi a fost când te-ai însurat?
- Nu, bă, cea mai fericită a fost când am divorțat.

- E adevărat c-aseară tu erai cu o codană?
- Nu este adevărat! Și în plus, era vădană!

- N-ai nimic nobil în tine. Ești un canibal sfruntat.
- Cum să n-am? Mai adineaori, c-un nobil m-am îndopat.

- De ce nu lași să bea apă vaca aia, măi băiete?
- Bea mult și-neacă vițelul. N-o las până n-o să fete.

- De-ai fi meșterul Manole, soața ți-ai sacrifica?
- Nu, că mie, de mâncare, îmi aduce soacră-mea.

- Vând o groapă-n cimitir. Spune-mi, cât îmi dai pe ea?
- Cum să-ți dau bani, dacă nu-i absolut nimic în ea?

- De văd ziua militari, noaptea război voi visa.
- De-mi văd socrul și mai rău: o visez pe soacră-mea.

- Cei ce lucrează în porturi, Gigele, sunt marinari?
- Dacă lucrează în porturi, Maricico, sunt portari.

- Ca să treacă o lege-i musai un vot peste jumătate.
- Eu credeam că-i musai unul plus o unanimitate.

- Bă, ferește-te de ăla, că e hoț de buzunare!
- Înseamnă c-a dus acasă multe buzunare goale.

- Câte capete de oi ai, Ioane, în stâna ta?
- De-l pun și pe cel din oală, fix 100 aș avea.

- Doctore, inima-mi bate cu o iuțea nefirească.
- Liniștește-te, că-ndată, ți-o fac eu să se oprească.

- Am fost la "Nunta lui Figaro", de-aia nu eram acasă.
- Zău?! Și-a fost frumos? Ia, spune-mi, cam cât a ieșit pe masă?

- Nu înțeleg de ce țiți?! N-am atins un dinte-n gură.
- Dom'le doctor, m-ați călcat, foarte rău, pe bătătură.

- După tratament, se simte tot mai bine soacră-ta.
- Am zis eu că anul ăsta, toate-mi merg de-a-ndoaselea.

- Gustă din drobul de miel și să-mi spui cum ți se pare.
- Mi se pare c-acest drob nu e de miel, ci e de sare.

- Ai zis c-o să-ți iubești soacra, câte zile vei avea.
- Da, dragă, dar era noapte, atunci când am dat în ea.

- Dacă dorești să slăbești, mai sări peste câte-o masă.
- Masa mea e lângă geam și, dacă săr, pic din casă.

- Doar pentru un dinte căzut îți pui coroană dentară?
- Doar un dinte-am mai avut, și a căzut astă vară.

- Ce-i cu tânărul acesta, cocoțat la noi în pat?
- N-ai zis tu, dragă bărbate, c-ai vrea s-avem un băiat?

- Cum făcuși, bă, mămăliga? Ai uitat-o nesărată!
- Anumea nu i-am pus sare, a mai explodat o dată.

- Știi cumva pe unde este, pe aici, vespasiana?
- Nu, domnule, n-o cunosc pe soția dumneata.

- Balta asta are pește? Dumneata, nene, ce zici?
- Are. Mai anul trecut, am zvârlit un Țâr, aici.

- Tată, zice canibalul, astăzi mâncăm tânăra?
- Nu, fiule. De ți-e foame, manânc-o pe maică-ta.

- Crezi c-o să ne-atace lupii astă-seară, baciule?
- Nici n-o să ne bage-n seamă; ei preferă oile.

- Pentru ce îi pui, la câine, clopot, bade Niculaie?
- Așa voi păcăli lupii; o să creadă că e oaie.

- Aș face-o tocăniță, dar n-am roșii, morcovi, ceapă...
- Atunci fă-o fără sare, fără carne, piper, apă...

- De ce ai legat, cu sfori, găștele, pe la picioare?
- Ca să nu poată să meargă. Vreau să le învăț să zboare.

- Trebuie să mergi la școală, ca să-ți primești diploma.
- Dacă m-ai iubi, mămico, tu mi-ai da diploma ta.

- Vai, ce mulți urmași ai, Bulă! Așa mult pruncii îți plac?
- Nu-s prea bucuroși de dâșii, dar îmi place cum se fac.

- Mireasa-ți calcă pantoful, ca să fii tu mai prejos.
- A călcat numai pantoful, că piciorul era scos.

- Bă, tu ai pus apă-n vin! Juri că nu-i adevărat?
- Jur că n-am pus apă-n vin. Vin în apă am turnat.

- Beri - zici tu - c-ar fi pluralul de la bară, așadar?
- Poate nu, dar masculinul de la bară este bar.

- Baciule, e drept că râd oile, când behăie?
- Doar atunci când vine lupul cu momente vesele.

- De vrei să te angajezi, limbi străine știi, firește!
- Știu să ascult franțuzește și să fluier englezește.

- Zici că, în familie, ca lorzii ați fost tratați?
- Da. Aveam o cameră, trei surori și șapte frați.

- Câți ani ai, fiindcă părul îți este ca de argint?
- O sută. Să moară mama, dacă eu te mint.

- Astea-s proaste și nu știu. Cred că-s doamne, țoapele.
- Dar noi știm că nu suntem țopârlani, bunicule?

- Trei gutui plus cinci gutui fac opt mere, Gicule?
- Da, doamnă învățătoare; nu îmi plac gutuile.

- Sunt canibali pe-aici, nene? Eu am naufragiat!
- Au fost, dar, pe ultimul, chiar aseară l-am mâncat.

- Asta ce cheful ni-l strică, zici mata că-i soacra mică?
- Ai puținică răbdare, și-ai s-o vezi pe soacra mare.

- Moșulică, după fete te uiți ca un tinerel.
- De se-ntâmplă să-ți stea ceasul, tu nu te mai uiți la el?

- Câini vagabonzi de ucizi, de sadism ești condamnat!
- Eu tocmai tăiat-am porcul. Bine că nu m-au aflat.

- Zici că a plecat la mare, cu-o rudă, soția ta?
- Da. S-a dus c-un verișor de-al cuscerei lui soră-sa.

- Bade, care e mirosul cel mai bun, mai minunat?
- Bă, mirosul cel mai fain e mirosul de curat.

- Vrei despăgubiri la vaca moartă pe rețeta mea?
- Nu. Mai dați-mi o rețetă, că-i bolnavă soacră-mea.

- Măi Vasile, mi se pare c-avem o oaie lipsă.
- Poate n-o vezi tu, Ioane; o fi intrat în eclipsă.

- Ce crezi despre pedofili? Le suportă păcatele?
- Când aud de pedofili, eu le întorc spatele.

- Deputatul n-a venit, că-i lovit de gripă, frate.
- Păi, dacă-i parlamentar, nu are imunitate?

- Bulă dragă, mergi acasă; șefu-i la nevastă-ta!
- Și dac-o să mă-ntrebe de ce am părăsit slujba?

- Care-i suta de motive că nu ați muls oile?
- Motivul numărul unu: noi doi paștem sterpele.

- Parcă ziceai că nu-ți place mămăliga cu sarmale?!
- Când sunt flămând, nu-mi permit să fac mofturi la mâncare.

- De ce-ți răsfeți strănepoții, ceas de ceas și zi de zi?
- Mi-au promis c-o să ne bage-n N.A.T.O. când s-or mări.

- Bă, de ce i-ai pus în cap o oală, băiatului?
- Vreau să-l pregătesc să fie scutierul satului.

- Moșule, ce-ai vrea să afli de la domnul deputat?
- Să ne spună - pentru somn - ce pastile a luat?

- Prea-ți place să absentezi! Cui îi semeni, Bulșor?
- Cred că seamăn cu bunicul, care este senator.

- De ce te-ai oprit, Ioane, când toți aleargă-n galop?
- M-am oprit s-aștept norocul; cum scrie la horoscop.

- Un berbec, trei oi și-o capră, astăzi lupii au luat!
- Înseamnă că este bine, algoritmu-i respectat.

- Măi, Ioane, ce-i cu tine? De ce nu mulgi oile?
- Nu am timp, fiindcă, acum, văd telenovelele.

- Va trebui ca de-acuma să te cam lași de fumat.
- Cum să mă las, dom'le doctor, dacă nu m-am apucat?

- Nu ți-am spus, bă, să tragi apa, după ce nevoia-ți faci?
- O trăsei, însă, nevoia mi-am făcut-o în nădragi.

- Auzii că te-nsurași. Cum este nevasta ta?
- Păr ca spicul, ochi ca mura, iar gura... ca soacră-mea.

- Lingura și furculița. De la astea am pornit!
- Ca s-ajungeți la cuțite, spune-mi cum ați reușit?

- Bă, nu ne privatizăm? Că așa e moda nouă!
- M-am privatizat, Ioane. Mi-am făcut privată nouă.

- Vii la București, la nuntă, cu finii, cumnații, verii?
- Nu, bă, că suntem prea mulți și ne-atacă scutierii.

- Ce se-ntâmplă de nu fată, bade, vaca dumitale?
- Știu eu, bă? O fi păscut anticoncepționale.

- De ce n-ai spus că ai dese scaune, nene Costele?
- De ce să spun, dom'le doctor? Să-mi puneți taxă pe ele?

- Te-nsurași, Ioane dragă? Ai luat fată bogată?
- Bogăția-i efemeră; sărăcia-i garantată.

- În București, vin străinii? Investesc? Preiau șomerii?
- Străini nu, dar e posibil să vină, oricând, mineri.

- Recunoști că i-ai zis curvă, la vecina dumitale?
- Nu, domnule, am zis că este taman ca politica.

- Nu hărțui sexual fetele, să fii cuminte!
- Cum o să le hărțuiesc? Păi ce, eu sunt președinte?

- Mâncași reformă pe pâine, Ioane? Te-ai săturat?
- Am mâncat numai reformă, că pâinea s-a terminat.

- Ia să-mi spui tu, tinere, în ce ești specialist?
- În șomaje tehnice și-n postura de grevist.

- Ai fost mulțumit, vecine, de pastila Viagra?
- Nu, că-mi așteptam iubita și-a venit bunică-sa.

- Voi, cu camera ascunsă, acumă puteți filma?
- Nu, c-au venit niște hoți și ne-au "ascuns" camera.

- Ce-ți place mai mult la școală, dragă Bulă, poți să-mi spui?
- Pauza și, câteodată, fata-nvățătorului.

- Cum să vinzi un minister și să fii așa calic?
- Mini ster eu dacă zic, înseamnă un ster mai mic.

- Crezi că cel mai bun prieten al nostru e câinele?
- Nu, chiar eu l-am prins în stână. Ne mânca merindele.

- Ioane, ai fost vreodată de-o femeie îndrăgostit?
- Am fost de vreo două ori, când eram pilot.

- Bă, dacă durea prostia, tu ai fi murit demult.
- Dacă ar fi fost să doară, tu nici nu te-ai fi născut.

- Îți împușc câinii, Ioane, că prind iepuri pe ponoare.
- Nu-i adevărat, măi nene, ei au prins doar căprioare.

- Măi Ioane, de ce dracu' te porți ca un dobitoc?
- Dar unde-ai văzut, matale, dobitoc purtând cojoc?

- Măgarul pe care umbli, măi Ioane, nu-i al tău.
- Știu, dar fac economie de al meu.

- Măi, de ce nu lași măgarul printre oi, ca să mai pască?
- Mi-e frică să nu le dea și lor tuse măgărească.

- Ție n-o să-ți fete vaca; taurul nu-i productiv.
- Ba-i bun, dar de frica sidei, eu i-am pus prezervativ.

- Ce spui, Ioane, că vițelul este ca și înțărcat?
- Păi, e musai, fiindcă mă-sa tocmai a crăpat.

- De ce faci tu, măi Ioane, grajdul cu etaj?
- Eu vreau să cresc în el vite de oraș.

- Ți-ncui ușa la odaie, ca să nu intre vreun bărbat.
- Bine mamă, încuie ușa, că Ion deja-i intrat.

- Bă, tu ai dormit în stână și lupii oi au mâncat!
- Și dacă dormeam acasă, tot așa s-ar fi-ntâmplat.

- Măi Ioane, mi se pare că iar au dat lupii-n oi!
- Stai cuminte. Nu-ți fă griji, că nu au treabă cu noi.

- Ți-am spus eu că Vasilică-i măgar cu adevărat?
- Nu-i măgar. Nici pe departe nu-i atâta de dotat.

- Viitorul tău soț cântă la pian cum cântăm noi?
- Nu, mamă, cum o să cânte cu pianul după oi?

- Hai la munte, să vezi capre, oi, vaci și păsări zburând.
- N-am știut că vaca zboară. Dacă-i așa, vin curând.

- Dacă n-ai intrat în crăsmă, cum naiba de ești pilit?
- N-am intrat și, pentru asta, m-am întors și m-am cinstit.

- Pentru ce strigi "Hai la meere", când cu prune ți-e plin carul?
- Dacă strig hai la prune, mi, mi se oprește calul.

- Bine este de bărbații care au harem, nu, bade?
- Abia te descurci c-o soacră, dar c-o droaie, cum ți-ar șade?

- Ne-au făcut pagubă mare, astă-noapte, lupii-n oi?
- Nu. Luară doar măgarul și pe nea Mitroi.

- Ești cioban demult, bădie, întrebat-a un turist?
- Nu. Am fost o perioadă și electronist.

- Măi tinere, ce-i cu tine, prin somn de te zbați așa?
- Ba visez că vine trenul, ba că vine soacră-mea.

- Ia te scoală, măi băiete, că soarele-i foarte sus.
- Lasă nene, căci coboară el iară către-apus.

- Cred că este unul care nu-i de treabă printre noi!
- Îl știu eu pe ăla, bade; e măgarul dintre oi.

- Ce s-a întâmplat de nu e, astăzi, nici o oaie în stână?
- Le-am dat liber, zice Bulă, dar numai o săptămână.

- De ce tragi căruța, Bulă, cu calul suit în ea?
- Nu-i voie cu tracțiune animală, pe șosea.

- Taurul matale, nene, m-a fugărit să mă-mpungă!
- Am să pedepsesc bovinul, că n-a putut să te ajungă.

- Calul, dacă-i treci prin spate, să lovească s-ar putea.
- Cum să fac eu să nu afle, treaba asta, soacră-mea?

- Oile nu dorm și pace! Rumegă privind la cer.
- Bă, dacă tot n-ai ce face, dă-le câte-un somnifer.

- N-ai scăpat, de la lupi, turma; mă mir că nu ți-e rușine!
- N-aveam cum s-o scap, bădie, fiindcă m-am scăpat pe mine.

- Poartă paie-n gură porcul; o să fie vreme rea.
- Tu ce-ai vrea să poarte? Kent-uri și să plouă cu cafea?

- Îți tăiem lemnele toate. Capră și fierăstrău ai?
- Vă dau bani. Capra-i cu lapte și n-o tai.

- De ce ții sacul în spate, dacă în căruță stai?
- Îl țin ca să nu le fie greu la cai.

- De nu vrea să beie apă, vaca, bade ce să fac?
- Atunci o inviți să beie bere, whisky sau coniac.

- Vrut-am ca să tund o oaie și mi-a mușcat mâinile.
- Bă năroodule, văd bine că tu mi-ai tuns câinele.

- De ce vrei tu, măi Ioane, car cu patru boi?
- Doi pentru mers înainte și doi înapoi.

- Aici luptași cu ursoaica, acasă cu soacră-ta...
- Lasă bade că ursoaica, nu este chiar așa rea.

- Ce ar fi să vindem stâna și să ne mutăm la bloc?
- Oare în sufragerie oile ar avea loc?

- De ce nu au lână creață oilea matala, toate?
- Fiindcă unele din ele n-au fost încă coafate.

- De ce-ai pus la jug să tragă vaca și-un bou ramolit?
- Păi, dacă-o puneam c-un taur, n-ar fi tras, s-ar fi iubit.

- Bade, berbecul matale a scăpat la noi în oi.
- Și ce-ai fi vrut, ca berbecul să se dea la vaci sau boi?

- De ce lași, Ioane-n codru, noaptea cârdul de mioare?
- Sunt curios dacă lupul va putea să le omoare.

- Bulă, au să te-mpungă boii de te-mbraci așa!
- Ba nu, că am testat haina, mai întâi, pe soacră-mea.

- Așa repede, Ioane, ai și terminat de muls?
- Pentru prânz, cât lapte este mie mi-e de-ajuns.

- Măi Ioane, mi se pare că au intrat lupii-n oi!
- Lasă-le să se descurce. Ele-s multe, ei sunt doi.

- Mai luară iar vreo oaie, lupii cei zevzeci?
- Nu, bade, de data asta, au luat numai berbeci.

- Totdeauna stai, în stână, bade-mbrăcat cu cojocul?
- Doar când n-are presiune gazul și se stinge focul.

- Oaia asta, poa' să deie un litru, la trei mulsori.
- Păi, dacă-i așa, bădie, mulge-o de mai multe ori.

- Tu știi pe lume cum ai apărut? se interesează Sânducu.
- Tăticul s-a jucat cu păsărica și mama, de asemenea, cu cucul.

- Zici că ai avut o pană?! Ai venit cu mașina?
- Nu. Eu am avut o pană-n cioc, zise vrabia.

- La o oaie-am văzut, nene, cum sugeau vreo zece miei.
- Ce-ai văzut tu, era scroafa, cu zece purcei.

- Stăm la rând ca rândunelele, sau ne ciorovăim ca niște ciori?
- Cum vrei, da-n lumea asta, dragă, există și ciocănitori.

- Nu găsești și tu o fată ca să fie genul tău?
- Sunt mascul, ele-s femele; deci nu pot fi genul meu!

- Zic unii, de consecvență, c-o găsești numai la boi!
- Zic așa, fiindcă ăștia nu ne-au cunoscut pe noi.

- De ce duci, la mănăstire, o iapă în loc de cal?
- Ca să nu le hărțuiască, pe măicuțe, sexual.

- Vrei să-mi spui de ce-a costat așa de scump ceasul tău?
- Păi, cu-al meu, trece ora mai repede, dragul meu.

- Dacă vrei să mori sărac și cinstit, este grav.
- Domn' doctor, pe lângă astea, acum sunt și bolnav.

- Ce-ar fi ca o mioriță să-ți vorbească, ici, pe plai?
- Mi s-a întâmplat, copile... cu Mioara lui Mihai.

- Mai apoi, vestea cea bună. Prima dată, vestea rea.
- Ți-a murit în zori, o vacă, iar pe la prânz, soacră-ta.

- De ce tai căruța-n două, ai înnebunit băiete?
- Nu tată, eu vreau să fac din ea, două biciclete.

- Să se-mbrace soacra-n roșu, Bulă, de ce insistai?
- Știam că-i musai să meargă azi, cu vaca, la buhai.

- Cum e-n transhumanță, rustice peizan?
- Pe mine Ion mă cheamă, doamnă, și-s cioban.

- Fu mult alcool în cafea, că mă doare inima!
- Pe mine mă doare ochiul, că fu-n ceașcă lingura.

- Mașini de numărat banii, Bulă, cum ai procurat?
- M-am împrumutat din bancă și apoi le-am cumpărat.
- Părinte, când ei furau oi, dumneata stăteai de șase?
- Jur că eu ziceam în gând 666!
- De ce-o luași cu mașina de nebun printre copaci?
- Când copacii-s puși aiurea, domnule, n-ai ce să faci.
- Folosind prefixul tele, ce exemple dai, Ioane?
- Telefon, telenovele, teleleu și Teleorman.
- Zici că de la voi din șatră, tu ai ajuns cineva?
- "Cineva trebui să fure", mă-ndemna nevastă-mea.
- Zici că medicul ți-a spus să bei mai multă tărie?
- Da. A zis să am tărie și să mă las de beție.
- De la oaia asta, bade, cât lapte mulgi în hârdău?
- Mulge-o tu și ai să afli, că oaia-i câinele meu.
- Tu vrei să omori țăntării, dar mor și furnicile.
- Eu nu fac discriminare pe criterii etnice.
- Bă, tu știi ce va să fie aia descentralizare?
- O centrală termică, în casă la fiecare.
- Cum erai primul pe școală cu-o medie așa rea?
- Nu de-nvățătură-i vorba; mă urcam primul pe ea.
- Rebelii vor circ și pâine, domnule conducător!
- Dați-le atunci mămăligă și teatru, rebelilor.
- Sfinte Petru, toată viața n-am produs mai nimic cult.
- Dacă n-ai produs nimica, ce-a durat așa de mult?

- Când vin înapoi la stână, ce să-ți aduc din oraș?
- Adu-mi, te rog, niște lapte și un kilogram de caș.

- De la munte, cu mașina, faci naveta la Constanța?
- Da. Eu sunt fiu de cioban și îmi place transhumanța.

- De ce ai declarat, măi Bulă, că ai fi bigam?
- Îmi vedeam nevasta dublu, de beat ce eram.

- Vestea rea și-apoi cea bună, eu prefer să mi se spună.
- Vestea rea este că n-am pentru tine-o veste bună.

- Toate păsările lumii umblă cu viruși în plisc?
- Numai una e curată; se cheamă-archeopterix.

- Ai prins pește mare, Bulă? Spune, nu ne arăta!
- Am prins unul mic, dar ochii cât cepele-i avea.

- Prin binoclu te-am văzut, ieri, cu doamna ta frumoasă.
- Aparatul ți-e stricat. Eu ieri nu am fost acasă.

- Oare mi se pare mie, sau nu îți plac fetele?
- "Iubește-ți aproapele", nu apropiatele.

- Ai avut pe cineva în avionul prăbușit?
- Nu. Sunt trist că soacră-mea cu cel de ieri a venit.

- Pirando, tu nu te urci în căruță cu bărbații?
- Nu mă urc, mă, că mi-e teamă că m-atacă paparazzi.

- Nici un bărbat, cu-o femeie ca tine, nu s-ar culca.
- Au fost de altă părere vreo trei sute și ceva.

- Ce puteți să-i imputați, noii televiziuni?
- Doar că bagă-ntre reclame prea multe emisiuni.

- În activitatea voastră, există vreun neajuns?
- A fost, însă, pân' la urmă, tot l-au prins și l-au ascuns.
- Este drept că-n șatra asta, sunt țigani ce spală banii?
- Nu. Noi nici cămășile nu ni le spălăm cu anii.
- Ce văzuși, bade Ioane, în Parisul din Franția?
- O apă la fel ca Borcea și un turn ca-n Slobozia.
- Bade, de ce-ți pui mânuși, când mă vezi venind pe-aici?
- Fiindcă-n loc de flori de colț, dumneata cumperi urzici.
- Fiindcă umblă mult pe mare, ei se numesc marinari.
- Deci moșii de pe Găina, nu sunt moși, sunt găinari!
- Nu pot mulge oaia asta, și sudorile mă trec!
- Stai și te mai odihnește, fiindcă oaia e... berbec.
- Cabalina dumitale cu ce mascul s-a prăsit?
- Eu nu am decât o iapă și n-am de prăsit.
- Câți ani ai tu, Bulișor? Știi sau trebuie să ghicesc?
- Știu, dar îmi este rușine să vorbesc.
- Ce ai cu casa, Ioane, de-o băgași în demolare?
- Ce vezi tu nu-i demolare, ci este restructurare.
- Dragă, eu sunt sibian, iar el e timișorean.
- Pe mine mă cheamă Ianoș și sunt koloszvarian.
- Măi Ioane, ce-i cu tine de mergi așa derutant?
- Un picior trage spre casă, altul, spre restaurant.
- Americanii, prin valuri, vor să ne bage-n N.A.T.O.
- Măi, și eu nu știu să înot; cred că iar am încurcat-o.

- După cum se vede treaba, iar mâncară lupii oi!
- Și doar a fost caș în stână, fu și urdă, am fost și noi...
- Ia vezi, Ioane, de ce latră așa tare câinele?
- Asta-i treaba lui, că doar n-o să latre oile!
- Mereu pierde câte-o oaie, totdeauna, când eu plec!
- Baciule, de data asta, o să piară un berbec.
- Unde este putina? Dumneata nu ai habar?
- La șefu'; el a spălat-o și-a șters-o... din inventar.
- Cum aflași că sunt doi oameni și oi patrusute nouă?
- Oaia-i cu patru picioare, iar omul are doar două.
- De ce naiba ciorba asta este așa de sărată?
- N-ai zis să nu fie acră și nici foarte pipărată?
- Când hoții-ți goliră casa, unde erai, nea Ion?
- Sorbeam, în bucătărie, o supă de chimion.
- Cum afli câte vagoane are trenul cu motor?
- Vagonu-i de zece metri; împart după ce măsur.
- Șchiopătezi într-una, nene, sau numai arareori?
- Numai când merg, dom'le doctor, că mai și merg uneori.
- Hai la munte să vezi ape din izvor cum curg încet.
- Nu, c-avem și noi acasă, izvoare cu robinet.
- Vaca mea, vecine, fată an de an câte-un vițel.
- Boii mei îmbătrâniră și nu se-nmulțesc de fel.
- Măi bărbate-n casa asta, nici un pai n-ai ridicat.
- Da-n căpițele din curte, câte paie am săltat?

- Dacă tu vinzi păsărele pe atâta de mulți bani,
- Atuncea eu fac avere pe-ndopații mei curcani.

- Bă, tu ai vreo calitate certă, de necontestat?
- Da, bă; îmi aduc aminte absolut tot ce-am uitat.

- Croitor fiind, măsur de cinci ori și tai un pic...
- Eu gândesc de șapte ori și apoi nu spun nimic.

- Bulă, viteza luminii, dacă o știi, să ne-o spui!
- Nu o știi nici pe-a luminii, nici pe-a-ntunericului.

- Doctore, ce-mi recomanzi mie, că am rău de mare?
- Dragă,-ți recomand pământ; cât mai mult și sub picioare.

- Bani albi, pentru zile negre, s-aduni, fiule, cât poți!
- Eu adun bani verzi, mămico, și-i cheltui în negre nopți.

- Nouă, se lăuda Gigi, berzele copii ne-aduc!
- Iar nouă, ripostă Bulă, baloane de cauciuc.

- Mai mărește grajdul, nene, să-ți încapă animalul!
- Grajdu-i bun; problema-i alta: a crescut prea mult măgarul.

- Este drept că ai lansat supoziții jignitoare?
- Nu, dom'le judecător! Eu nici n-am supozitoare.

- Ce-o fi având iapa noastră? De trei zile nu se poartă.
- Iapa noastră, mări băiete, de trei zile este moartă.

- Din izvor, într-una curge apa și se pierde-ncet...
- Economic ar fi, nene, să-i montăm un robinet.

- Te-aruncă-n sus colegii, după meci, ca altădată?
- Da. Numai de două ori și m-au prins numai o dată.

- Cum, micuțo? Vrei să știi dacă nu ești deflorată?
- Practic eu aș vrea să știi, dacă nu-s însărcinată.

- Ce-a pățit, mă, soacră-ta, de-arată ca Guernica?
- A pus paiele pe-o bombă, pentru a pârli purcica.

- Nu umbla cu secerea, fetițo, că ești prea mică!
- Dar pentru ciocan, bunico, eu sunt destul de voinică?

- Dacă aveți vreun mesaj, lăsați-l! Eu sunt robotul.
- Bă, eu vreau să discutăm; nu face pe idiotul!

- De ce crezi că soacră-ta e bună la dominare?
- Păi, tocmai a confundat mingea cu-o bombă, în mare.

- De ce-ai tras cu arma, Bulă, fără ordin la mijloc?
- Păi, ardea o casă, șefu', și vecinii strigau: foc!

- După ce ardeți dușmanii, dați cenușa la gunoi?
- Nu mai suntem canibali, dar câte-un nes bem și noi.

- Oile, bade Ioane, început-au a fâta?
- Început-au, început-au; ele da, berbecii, ba!

- Frică nu i-a fost la câine, când l-a atacat pe urs?
- L-aș putea-ntreba, dar javra n-o să-mi dea nici un răspuns.

- Ursul ieri fură o oaie, lupii, azi, așijderea...
- Dacă-s hoți pe-aici, bădiță, ce nu chemi Poliția?

- Numai doine, hore, sârbe, mata știi să cânti, bădie?
- Că doar n-ai fi vrând, din fluier, să-ți îndrug o simfonie?!

- Am găsit o muscă-n ciorbă; asta nu e de mâncat!
- N-am ce-ți face; celelalte au venit și au zburat!

- Astăzi noi avem, la masă, o rață, tăticule!
- Dă-o naibii! Eu nu stau la masă cu rațele.

- Bă, nu știi ce s-a-ntâmplat, cumva, cu mașina mea?
- Caut-o și-ai s-o găsești, precum eu pe soacră-mea.

- Vorbește și tu mai tare, că auzul mi-e stricat!
- Dar n-am zis nimic; eu molfăi o gumă de mestecat.

- Bă, cică extratereștrii fură iarăși prin zăvoi!
- Fură, mă, c-aici toți fură. Ce-ar fi să furăm și noi?

- Gata-i mămăliga, bade? Laptele nu s-a umflat?
- Gata e și mămăliga, și laptele; le-am mâncat!

- Hai noroc și sănătate! Spor la muls să ai cât șapte!
- Mulțumesc de sănătate. Geaba-i spor, dacă nu-i lapte.

- Și oile și berbecii, tu ai terminat de muls?
- D-apoi, oile nu-s păsări, ca să le fi smuls.

- Mai ții fluier la centură, ca acum un an?
- Țin, că doară, la centură, n-oi purta pian.

- Dar cavatul cela, bade, cântă tot ca în trecut?
- Cântă, dacă suflu-n el, de nu, stă ca mut.

- Măgarul mai mănâncă paie? Dar apă, mai bea?
- Că doar n-o mânca spaghetti și o bea cafea.

- Fost-a lupul pe la stână? Căinii l-au lătrat?
- Fost, a fost. Nu'ș de mai vine, dar știu c-a plecat.
- Și luat-a el vreo oaie, când plecă în sus?
- Nu știu bine de-a luat, însă știu că n-a adus.

- Om bătrân să fluieri fete?! Nu-i frumos și nici firesc.
- Mi-am pus o proteză nouă și-așa face, când tușesc.

- De ce ești așa geloasă, nimeni nu poa' să priceapă.
- Sunt, că soțu-mi stă călare mult mai mult pe-un drac de iapă.

- Eu, pensie alimentară, la vreo trei femei plătesc.
- Nu-i nimic, se compensează, fiindcă eu tot trei primesc.

- Vecinilor, mult prea des, berzele copii le-aduc.
- Sunt ghinionişti, săracii; fac pene de cauciuc.

- Prăjiturile sunt vechi! De ce nu ne-ai spus, măi fată?
- N-am știut că-s vechi; eu sunt doar de-o lună angajată.

- Bulă, s-o respecti pe mama, căci ea e bunica ta.
- O să-i fac lui maică-ta, ce-i faci tu lui mama mea.

- Raiul pe pământ, măi Bulă, când o fi? Ai vreo idee?
- O fi când o mai rămâne, în viață, doar o femeie.

- Există câini mai deștepți ca stăpânii; poți să crezi?
- Am și eu unul acasă. Dacă vrei, vino să-l vezi.

- Profesorul, mi se pare, prea multe te-a-ntrebat!
- L-am convins greu că, ce știe, este chiar adevărat.

- Copilu-i deștept ca mă-sa și ca tat-su de frumos.
- Bine că-i numai atâta, barem de-ar fi sănătos.

- Cum de-ai ajuns la "zdup"? Care este fapta ta?
- Am vrut să îmi fur iubita și-o furai pe maică-sa.

- De ce n-ai măsurat stâlpul înainte de-a-l planta?
- Atunci i-am luat lungimea, iar acum, înălțimea.

- Cu ce ocazie, bade,-mi veniși în întâmpinare?
- Eu nu circul cu ocazii; am venit pe cal călare.

- Ia vezi, bade Dimitrie, pe afară tot mai plouă?
- Că doar n-o ploua în stână; mai ales că stâna-i nouă.

- De ce duci în spate sacul măi Ioane, nu ți-e greu?
- Ba mi-e greu, dar bag de seamă că merge doar de-l duc eu.

- Ce tragi sfoara după tine? Unde ai plecat așa?
- Numai trasă merge, nene; dac-o-mping, zău că nu vrea.

- Găina-mi cotcodăcește după fiecare ou!
- Fă-o să cotcodăcească, cât mai des, că nu e rău.

- Capra noastră, cât o vacă, lapte poate ca să dea.
- Poa' să dea lapte cât șapte; taurul tot nu o vrea.

- Măi Ioane, cred că iară a intrat un lup în oi.
- Stai cuminte. Ți se pare. Nu-i unul, sunt trei sau doi!

- N-aruncați ce-i rău în casă. Aduceți la D.C.A.
- Bine, domnule. Chiar astăzi, v-o aduc pe soacră-mea.

- Dac-ar mirosi prostia, s-ar înmulți muscăria.
- Bă, ia ieși puțin din sală, să dăm muștele afară.

- Măi ciobani, ați făcut focul? Laptele la prins l-ați pus?
- Nu, că noi plecăm acasă; azi avem program redus.

- Oile-au dat puțin lapte. Ia să le paști mai atent!
- Le-am păscut, dar sunt în grevă de avertisment.

- S-a-ncăpățânat măgarul. Nu mai vrea să meargă, neam!
- Nu mai vrea să facă ore în afară de program.

- Ce s-o fi ntâmplat cu boii, de încă nu s-au sculat?
- Am uitat să le-ntorc ceasul și nu le-a sunat.

- Mă-nvâțași să dau la vacă gaz, măi nene, și-a murit.
- Păi, și-a mea, bat-o s-o bată, tot așa s-a prăpădit.

- Te-nsurași, măi Ionică? Fată faină ai luat?
- Nu. Luai una urâtă, ca să-i fiu doar eu bărbat.

- Pe la voi prin sat, Ioane, spune-mi, roaba cum se cheamă?
- Pe la noi, roaba se-mpinge. Dac-o chemi, nu te ia-n seamă.

- Nu-i posibil ca pisica să nu mănânce un an!
- Ba, cu-a mea a fost posibil, că era din porțelan.

- Bade, dar de ce arată așa rău stâna mata?
- Rău, că ieri fu pe-aici lupul, iar azi dete soacră-mea.

- Măgarul meu, măi copile,-i de-o inteligență rară!
- Orișicât ar fi, măi nene, cu mata nu se compară.

- Ce este o viață bună și ce e o viață rea?
- Femei, bani și băutură. Partea a doua... soacră-mea.

- Ospătar, ce vinuri bune ne oferi în pragul serii?
- Un vin alb și unul negru; vin roșu și... vin minerii!

- Urșii au mâncat toți boii? N-au lăsat unul, măcar?!
- Ba, m-au mai lăsat pe mine și pe un măgar.

- Bulă dragă, toată viața tu ai fost oier?
- Nu, până prin '89, am fost inginer.

- Laptele din cana asta zău că nu se poate bea!
- Dragă, aia-i motorina; aprindeam focul cu ea.

- Bulă dragă, știe popa că în post ai cam greșit?
- Nu, dar știe preoteasa; cu ea am păcătuit.

- Vezi, bă, că te-nșeală soața, în porumb, cu un flăcău.
- Și, mă rog, ție ce-ți pasă? Ce, este porumbul tău?

- Știi balada cu mioara și cu gura cea de rai?
- O știu numai pe Mioara. Are-o gură... vai, vai, vai!

- Sări, Ioane, că-ți mănâncă lupul toate oile!
- Și dacă sâr, crezi că lupul face indigestie?

- Bulă, văd că-nghiți pastile cu-o plăcere foarte mare!
- Da domn' doctor, că-s mai bune ca cele supozitoare.

- Bulă, nu cumva s-aud că te-ai dat la flică-mea!
- N-auzi, nene, că nu spune, cum n-a spus nici maică-sa!

- Doamnă, soțul dumneavoastră e nebun; se crede cal!
- Ajutați-l, dom'le doctor, să devină... armăsar.

- Mi-a dat calul cu copita, de-aia-s supărată foc!
- Las' că-i bine, zice Bulă; potcoavele-aduc noroc.

- Dacă mergem prin pustiu, de piramide vom da.
- Dac-am da de o fântână, mai tare m-aș bucura.

- Bărbate, de ce-mi spui că-s un trandafir în floare?
- Cu cât ești mai veștedă, cu atât înțepi mai tare.

- Zici că-n cimitir ți-e frică de ai intra în pământ?
- Norocul meu că nu-i gol absolut nici un mormânt.

- Zici că tu deții metoda care-nlătură hoția?
- Așa-i! Nimeni n-o să-mi fure sărăcia.

- Primul dintre dumneavoastră e-un om extraordinar!
- Înseamnă că cel din urmă e ultimul ordinar.

- Ești erou! Toți au fugit, numai tu pe loc ai stat!
- N-am putut fugi, căci frica m-a paralizat.

- Îți iubești aproapele, cum scrie în Biblie?
- Mai ales când e departe, îl umplu de dragoste.

- Zici că, prin colaborare, amândoi vom prospera?
- Vom combina lenea mea și cu hărnicia ta.

- Hai, bă, la biserică, să te rogi lui Dumnezeu.
- Dacă se face apelul, zi prezent și-n locul meu.

- Nu știu ce s-ar întâmpla, unul din noi de-ar pieri?
- Să mă ierți, dragă bărbate; mă voi recăsători.

- Ia spune-mi, nu ai cumva scăpări de memorie?
- Doctore, știu că mă lasă, dar nu-mi amintesc ce.

- Să citească hieroglifile, ia întreabă-l pe ghid, știe?
- L-am întrebat și mi-a spus că știe doar să le scrie.

- Scheletul acesta mic, zici că-i al unui mamut?
- Așa este, iar cel mare-i tot al lui, când a crescut!

- Biblioteca din Alexandria de ce-a ars? S-a stabilit?
- Se zice c-a luat foc de la un scurtcircuit.

- El e condamnat la moarte. Care e pedeapsa ta?
- Am fost condamnat la viață foarte... grea.

- Omul acela în vârstă este un tip foarte cult.
- Îl ajung, oricum, din urmă; ba chiar pot trăi mai mult.

- După orice sâmbătă, vine și duminica.
- Asta cu condiția să nu murim vinerea.
- Unde-ai plecat, moșule, pe un timp atât de rău?
- M-a trimis tata să-i cumpăr țigări bunicului său.
- Gigele, închide ochii, ca să poți profund gândi.
- Cu ochii-nchiși nu gândesc, dar sigur voi adormi.
- Îmi place femeia asta cu grații ca lebăda.
- Nu doar grații, și deșteaptă-i tot așa.
- Doctore, ce-mi recomanzi, pentru o bună-ntărire?
- Pentru a te întări, fă o cură de slăbire.
- Sunt primul pe orice listă, dacă-i alfabetică.
- Eu sunt primul, dacă lista-i analfabetică.
- Nu îmi place când întârzii! Ador punctualitatea.
- Să nu-mi spui că nu ți-ar place să-ți întârzie moartea.
- De ce v-au bătut nuntașii? Te rog să-mi spui, lăutare.
- Ne-au bătut fiindcă mireasa nu prea a fost fată mare.
- Din cauza frigului, nu ouă găinile.
- Păi de ce nu încălzești ouăle prin fierbere?
- Perele nu țin pe iarnă. Ale mele s-au stricat.
- Nici ale mele n-au ținut, fiindcă le-am mâncat.
- Nu fac chefuri, nu fumez, nu dansez și nici nu cânt.
- Atunci pentru ce faci umbră degeaba pe-acest pământ?

DEFINIȚII REBUSISTE

CĂRBUNE - Lăsat la vatră
POȘTAȘ - Îți duce vestea
ÎMBUTELIATĂ - E cu capac pusă
CIOCÂRLIE - Cântăreață de muzică... populară
TREI - Nici una, nici două
PESIMIST - Deosebit... de optimist
NECUVÂNTĂTOARE - Nu mai zice păs
ROBOT - Are mână de fier
CALCULATOR - Gândește cu mintea altora
AC, SER, SERINGĂ, INECȚIE - Ți se bagă pe sub piele
NASTURE - Te prinde de mânecă
FARFURIE - Și pe nepusă masă
TÂMLAR - Îți face curte
ECRAN - O scenă redusă
RADIO - Vorbește de unul singur
BLACHEU - Îl bat pantofii
SPĂLAT - Cu mâinile curate
PEDALĂ - Merge cu bicicleta
RURALĂ - Viața la țară
GOSPODINA - Robot... manual de bucătărie
ORB - Îi dă întinericu-n ochi
SEMINȚE - Se dau pe brazdă
MIERE - Mult e dulce...
PERIATE - Trase de păr
FAGURE - Pluricelular
SOBĂ - O trec căldurile
PĂTLĂGEA - Se roșește toată
ALINIERE - Cuvânt de ordine
MI, MIN, RE, RED - Redus la minte!
TREZIT - I-a sunat ceasul
PENALTI - Aproape gol
CANAR - Pepene galben!
ELIPSĂ - Roată dezumflată

CUPRINS

În loc de prefață.....	5
Microfabule.....	7
Fabule.....	22
Parodii.....	32
Epigrame.....	37
Epitafuri.....	44
Catrene și cuvinte paradoxiste.....	47
Puțină dragoste.....	51
Distihuri proverbiale.....	59
Dialoguri rimate paradoxiste.....	65
Definiții rebusiste.....	98

URME DE ȘAGĂ

fabule, parodii, epigrame, cântecuri, distihuri

CASA DE PRESĂ ȘI EDITURĂ ANOTIMP

EDITURA ABADOARA

ORADEA, 2000

GHEORGHE NICULESCU FLORENTIN SMARANDACHE

ISBN 973-98563-6-5